

Den anden søjle er ATP. Det er den, man solidarisk indbetaler til. Uanset hvor meget man tjener, indbetaler man det samme, afhængigt af hvordan ens tilknytning er til arbejdsmarkedet, og i en tid, hvor vi har ledighed, er der nogle, som har nogle huller i den indbetaling, og det forhold vil vi gerne bøde på.

Så er der arbejdsmarkedspensionsordningerne, som jo udvikler sig fint, og som arbejdsmarkedets parter har påtaget sig et ansvar for. Man kan se et billede af, at om nogle år har 80-90 pct. af samtlige lønmodtagere nogle arbejdsmarkedspensionsordninger,

Og endelig er der de frivillige ordninger med kapitalpension osv. osv.

Det er noget, der består, det er noget, der udvikles, og det har dybest set ikke noget med dette forslag at gøre. Forslaget er alene – måske lidt flot sagt – en solidaritetserklæring over for dem, som ikke har mulighed for en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, til trods for at de er fuldt arbejdsdygtige, og så er der faktisk nogle muligheder for dem, der gerne vil spare op.

Jeg kan ikke genkende det dér regnestykke, hr. Lars Løkke Rasmussen bliver ved med at tale om, men det er selvfølgelig noget, som vi kan få afklaret under udvalgsarbejdet. Som forslaget ser ud nu, regner vi altså med 50 mio. kr. i 1997 og 100 mio. kr. i 1998, men hvis alle melder sig til, bliver det noget mere. Men det er jo en trossag, det er jo en temperamentssag, om man vil skrue det op til milliardbeløb, og sådan ser det ikke ud for os. Men lad os komme tilbage til det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg er nødt til at gøre arbejdsministeren opmærksom på, at en konstruktiv dialog indebærer, at arbejdsministeren i det mindste gør et forsøg på at svare på nogle af de spørgsmål, som bl.a. jeg har stillet.

Jeg har ikke fået noget svar på, hvorfor arbejdsministeren synes, det er rimeligt, at man skal have omkring 42.000 kr. mere, hvis man har været ledig i halvdelen af sit liv, end hvis man har været i fuld beskæftigelse. Hvad er den faglige eller den ideologiske begrundelse for den forskel? Det vil jeg meget gerne have et svar på, og det har jeg ikke fået endnu.

Jeg har heller ikke fået svar på, hvorfor man lovgivningsmæssigt gennemtvinger en satsregulering af bidraget til ATP, og jeg vil gerne understrege her, at det ikke er et spørgsmål om,

at jeg synes, det er uhensigtsmæssigt, at man har en regulering af ATP-bidragene. Jeg synes, det er hensigtsmæssigt nok, hvis vi ellers vil have, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kommer til at betyde noget i det samlede pensionsbillede.

Min pointe er, at det er utrolig vigtigt, at disse pensionsordninger gennemføres således, at der ikke bliver en meromkostning oven i det hele, og at der bliver en reel udskydelse af et forbrug. Det kan kun sikres, hvis det foregår ved overenskomstbordet, og det har arbejdsministeren overhovedet ikke forholdt sig til. Det synes jeg er lidt trist, idet det faktisk er temmelig afgørende for hele den fremtidige pensionsopbygning.

Værdien af den fremtidige pensionsopbygning har jeg ikke fået én eneste kommentar til, og det synes jeg faktisk er temmelig ærgerligt – ikke mindst set i lyset af, at alle parter her i Folketinget har været utrolig optaget af, at vi fik nogle supplerende pensionsordninger til folkepensionen, så pensionsbyrden kunne håndteres på sigt.

Hvad er baggrunden? Arbejdsministeren skitserede folkepensionen og folkepensionens grundbeløb, og alt det er jo udmærket. Men baggrunden for hele diskussionen om arbejdsmarkedspensionsordninger, frivillig opsparing og privat opsparing har netop været, at alle var klar over, at på sigt kunne vi ikke bære pensionsbyrden alene ved skattefinansiering. Det ville vi jo ikke kunne klare rent økonomisk.

Og derfor nytter det ikke noget bare at henvise til, at ATP er ved at udvikle sig til en pendant til folkepensionen, som jo netop skattefinansieres. Den finansieres ikke ved en egentlig opsparing, men betales af den til enhver tid skattebetalende generation. Sådan er det, og det skulle netop være forskellen i forhold til de supplerende arbejds pensionsordninger. Det er meget principielt, og det er ikke bare drilleri, som arbejdsministeren gerne vil sige.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Den røde lampe har lyst!

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Vi kommer nok ikke meget længere med regnestokken i dag, men jeg må have lov at sige, at jeg er lidt forundret, når arbejdsministeren siger, at det åbenbart er en trossag, hvad det koster – specielt når man erindrer, at hr. Peter Duetoft tidligere i debatten svingede sig op med nogle